

dosarul nr. 3ra-999/18

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (I.Brai)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I.Cimpoi, A.Danilov, I.Secieru)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei și Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi cu privire la contestarea actului administrativ

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2017 Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi.

În motivarea acțiunii a menționat că, în temeiul deciziei Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi nr.04/03 din 14 iunie 2016 „Cu privire la aprobarea schimbului de terenuri proprietate privată a APL Telița și invers pentru consolidarea infrastructurii de afaceri Parcul Industrial Telița” s-a aprobat schimbul de terenuri, proprietate privată a APL Telița și invers, pentru crearea Parcului Industrial Telița.

A relevat că, s-a efectuat schimbarea terenurilor cu numerele cadastrale XXXXX situat în extravilan, proprietate privată și XXXXX situat în extravilan, proprietate privată.

Consideră decizia ilegală pe motiv, că la adoptarea acesteia nu au fost respectate prevederile art.9 alin.(2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stabilesc că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul solicită anularea deciziei Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi nr.04/03 din 14 iunie 2016 „Cu privire la aprobarea schimbului de terenuri

proprietate privată a APL Telița și invers pentru consolidarea infrastructurii de afaceri Parcul Industrial Telița”.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central cererea a fost respinsă ca tardivă.

S-a constatat că, reclamantul a omis termenul de prescripție, iar motivul invocat de reprezentantul reclamantului precum că, s-a aflat în concediu de odihnă anual nu poate fi reținut, deoarece nu este unul relevant.

La 20 octombrie 2017 Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat și a fost menținută hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central.

La 30 mai 2018 Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat, că instanțele de judecată eronat au aplicat prevederile art.17 din Legea contenciosului administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat prevederile art.17 din Legea contenciosului administrativ se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Conform pct.9 alin.(2) lit.g) din Hotărârea Guvernului nr.845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, în scopul exercitării atribuțiilor ce-i revin, Oficiul este abilitat: să verifice, pînă la data de 10 a fiecărei luni, lista actelor adoptate în luna precedentă de primar, primarul general președintele raionului și autoritățile executive ale unității teritoriale autonome Găgăuzia și să inițieze, în termen de 30 de zile de la data primirii listei menționate, controlul legalității oricărui act care nu face obiectul unui control obligatoriu. Responsabil de transmiterea listei respective este secretarul consiliului local sau, după caz, al consiliului municipal/raional, sau persoana desemnată de autoritățile executive corespunzătoare.

Decizia Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi nr.04/03 „Cu privire la aprobarea schimbului de terenuri proprietate privată a APL Telița și invers pentru consolidarea infrastructurii de afaceri Parcul Industrial Telița” a fost adoptată la 14 iunie 2016, recurentul însă, a contestat-o la 25 ianuarie 2017.

De la 18 noiembrie 2016 recurentul a cunoscut despre actele administrative contestate, fapt confirmat prin răspunsul primit de acesta la sesizarea Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi (f.d.11).

Mai mult decât atât, actul contestat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat - decizia Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi nr.04/03 din 14 iunie 2016, prin care s-a aprobat schimbul de terenuri, proprietate privată a APL Telița și invers, pentru crearea Parcului Industrial Telița, nu are caracter normativ, deoarece nu produce efecte cu caracter general și impersonal.

Actul nominalizat are caracter individual, deoarece produce efecte juridice pentru o persoană fizică sau juridică, care sunt părți ale contractului de schimb a terenurilor.

Prin decizia Consiliului satului Telița, raionul Anenii Noi nr.04/03 din 14 iunie 2016 doar s-a aprobat contractul de schimb, însă nu s-a decis asupra unei probleme generale.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest

tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova